

ดู “แม่ ๆ พ่อเขาตาเหลือก” แม่เข้ามาดู ส่วนคุณยายก็ลงจากเรือน ถ่อเรือไปกลางนา ไปเก็บผักบุ้ง “ตอนนั้นมันก็ยังเด็กละนะ ๑๒-๑๓ ขวบ เก็บผักบุ้งไปมันก็เพลินไป กลับมาถึงบ้าน เห็นเขาร้องให้กันก็ตกใจ พี่ ๆ น้อง ๆ เขาก็มาว่า มัวไปทำอะไรอยู่ พ่อตายใคร ๆ เขาขอขมา พ่อกันหมดแล้ว มาไม่ทันอยู่คนเดียว ทำไง ยายแทบช็อคเลย โบราณเขาว่า ให้ขอขมาก่อนตาย พ่อแข่งยายไว้คนเดียว ยังไม่ได้ขอขมาเลย”

ตามหาพ่อ

คุณยายเล่าต่อไปว่า ความกลัวว่าชาติต่อไปจะทุหนวก ทำให้เกิดความรู้สึกว่ารุ่นใจจนบอกไม่ถูก ไม่รู้จะหันหน้าไปปรึกษาใคร ก็ได้แต่ร้องไห้จนตาขี้ระบม สวดมนต์อ้อนวอนขอให้พ่อมาเข้าฝัน เพื่อจะได้ขอขมาลาโทษก็ไม่เคยได้เห็น มีญาติผู้ใหญ่หลายคนมาปอปลอยนและให้คำแนะนำว่า ให้ตั้งใจทำบุญ แล้วแผ่กุศลไปให้ให้พ่อบอ ย ๆ พ่ออยู่ทางโน้นจะได้อนุโมทนารับส่วนกุศลไป ครั้นถามว่า ทางโน้นอยู่ที่ไหน ก็ได้คำตอบแต่เพียงว่า ทำดี ก็ได้ไปอยู่สวรรค์ ทำชั่วก็ต้องตกนรก แต่ไม่รู้ว่ นรก สวรรค์อยู่ที่ไหน จะไปถึงได้หรือไม่ ทำอย่างไรจึงจะได้พบ ความคิดของใจเหล่านั้นวนเวียนอยู่ตลอดเวลา จนอายุย่างเข้าสู่วัยสาว

ประมาณปีพุทธศักราช ๒๔๗๐ คุณยายก็ได้รับข่าวดี มีคนมาเล่าให้ฟังว่า หลวงพ่อวัดปากน้ำภาษีเจริญ สามารถสอนวิธีปฏิบัติธรรมตามแนววิชาธรรมกาย ผู้ปฏิบัติสามารถรู้เห็นคำตอบในข้อสงสัยต่าง ๆ ได้ แม้นรก สวรรค์ก็สามารถไปดูได้ พอได้ฟังข่าวก็แทบจะโลดแล่นไปวัดปากน้ำให้ได้ในวันนั้น แต่การหาวิธีออกจากบ้าน ไม่ใช่ของง่าย จะขออนุญาตแม่โดยบอกว่าจะไปปฏิบัติธรรม แม่คงไม่ยอม และใคร ๆ ก็คงไม่เข้าใจ เพราะขณะนั้นคนวัย ๑๙-๒๐ ปี ไม่มีใครสนใจเรื่องอย่างนี้ ต้องคอยจ้องหวะอยู่ต่อไปอีกถึง ๖ ปี พออายุ ๒๕ เต็ม จึงได้อ้างว่าจะไปอยู่กับน้า ชื่อน้าอ๋ม ซึ่งเป็นลูกผู้น้องของพ่อที่กรุงเทพฯ เพื่อหางานทำ

ตอนนั้นถ้าแม่จะเฉลียวใจสักนิด แม่คงจะสงสัย เพราะคุณยายออกปากยกทองรูปพรรณส่วนของท่าน ให้พี่น้องทั้งหมด ตลอดจนที่ดินมรดกก็ไม่ขอมูลีสิทธิ์ในส่วนแบ่ง

ถึงวันเดินทาง คุณยายเล่าว่าพอเข้าไปกราบลา แม่หันหน้าหนีเข้าฝาเรือนร้องไห้ ตอนนั้นชักใจไม่ดีเหมือนกัน เพราะรักแม่มาก แต่อำนาจของความปรารถนาในการปฏิบัติธรรมเพื่อตามหาพ่อนั้นรุนแรงกว่ามาก ทำให้หักใจถือห่อผ้าลงเรือนได้ไม่เหลียวหลัง มีแต่เงินที่แม่หยิบให้ ๒ บาทเท่านั้นติดตัวมา